

**Επιλογή ενδιαιτημάτων αναπαραγωγής του Ασπροπάρη (*Neophron percnopterus*) στο
Εθνικό Πάρκο Δαδιάς-Λευκίμης-Σουφλίου**

Κωνσταντίνος Ποϊραζίδης¹, Άννα Πισιώτη², Βασίλειος Γκούτνερ²

¹ Τμήμα Τεχνολογίας Περιβάλλοντος & Οικολογίας, ΤΕΙ Ιονίων νήσων, E-mail: kpoiraz@teion.gr

² Τμήμα Βιολογίας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, E-mail: vgoutner@bio.auth.gr

Η επιλογή ενδιαιτήματος φωλιάσματος του Ασπροπάρη (*Neophron percnopterus*), διερευνήθηκε σε επίπεδο μακροκλίμακας στο Εθνικό Πάρκο Δαδιάς-Λευκίμης-Σουφλίου με την κατάλληλη επιλογή παραμέτρων στις περιοχές φωλιάσματος σε συνδυασμό με χρήση ψηφιακής τεχνολογίας και δεδομένων πεδίου. Οι στόχοι ήταν α) ο εντοπισμός της σχετικής σπουδαιότητας των περιοχών φωλιάσματος για την προστασία και κατάλληλη διαχείριση τους και β) ο προσδιορισμός νέων περιοχών που θα μπορούσαν να αποτελέσουν δυνητικά χώρους αναπαραγωγής του είδους. Με βάση ψηφιακό μοντέλο εδάφους (DTM) και το πρόγραμμα ArcGIS® κατασκευάστηκαν γεωμορφολογικοί χάρτες υψόμετρου, κλίσης και έκθεσης ενώ οι παράμετροι βλάστησης και οι ανθρωπογενείς παράγοντες (οικισμοί, δρόμοι) αναλύθηκαν από λεπτομερείς χάρτες βασισμένους σε δορυφορική εικόνα IKONOS. Επιλέχθηκαν 17 παράγοντες επιλογής ενδιαιτήματος οι οποίοι μετρήθηκαν στο GIS και τα δεδομένα αυτά καθώς και οι θέσεις φωλιάσματος του Ασπροπάρη εισήχθησαν στο λογισμικό BioMapper. Το πρόγραμμα αυτό συνδυάζει δεδομένα που προέρχονται από γεωγραφικά συστήματα πληροφόρησης (GIS) με στατιστικές μεθόδους, ενώ είναι σχεδιασμένο να κατασκευάζει μοντέλα και χάρτες καταλληλότητας βιοτόπου χρησιμοποιώντας μόνο δεδομένα παρουσίας του μελετούμενου είδους.

Σύμφωνα με το μοντέλο που πρόκυψε, ο Ασπροπάρης στη Δαδιά έχει την τάση να αποφεύγει βόρειες εκθέσεις και να επιλέγει βραχώδεις περιοχές με μεγάλες κλίσεις οι οποίες βρίσκονται κοντά σε υδάτινες εκτάσεις, μακριά από δρόμους (είτε χωματόδρομους είτε ασφαλτοστρωμένους), κατοικημένες περιοχές και αγροτική γη, ενώ δεν φαίνεται να επηρεάζεται από χαρακτηριστικά της βλάστησης. Ο χάρτης καταλληλότητας ενδιαιτήματος του έδειξε μια μεγάλη κεντρική περιοχή υψηλής καταλληλότητας για φωλιάσμα και μια μικρότερη δίπλα σ' αυτήν, οι οποίες βρίσκονταν εντός της ζώνης αυστηρής προστασίας του εθνικού πάρκου. Επίσης παρατηρήθηκαν άλλες τρεις περιοχές υψηλής προς μέτριας καταλληλότητας εκτός των ορίων αυτών στα νοτιοανατολικά όρια της ευρύτερης περιοχής. Γύρω από όλες αυτές τις περιοχές βρίσκονταν περιοχές μέτριας καταλληλότητας για φωλιάσμα. Ένα μεγάλο μέρος όμως της περιοχής μελέτης αποδείχθηκε ακατάλληλο ως ενδιαιτήμα για τον Ασπροπάρη, συνηγορώντας στο ότι αποτελεί είδος με εξειδικευμένες προτιμήσεις βιοτόπου φωλιάσματος.